

اعلامیه مطبوعاتی

۷۸ سال رنج و ستم؛ زنان کشمیر زیر چکمه‌های نیروهای اشغال‌گر هند!
(ترجمه)

در نشست شصتم شورای حقوق بشر سازمان ملل در سال جاری، یک انجمن بین‌المللی سازمان‌های غیردولتی درباره حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی زنان برگزار شد که به ابتکار سازمان بین‌المللی OCAPROCE و با شعار «زن برای تقویت و حفاظت از میراث فرهنگی و ساختن صلح پایدار تا سال ۲۰۳۰» تشکیل گردید.

در این نشست، داکتر «شوگفتا» نماینده کشمیر، بر رنج و درد زنان کشمیری که قربانی نیروهای اشغال‌گر و تروریستی هند شده‌اند، روشنی انداخت و گفت: «امروز در برابر شما ایستاده‌ام با صدای زنانی بی‌شمار از وادی جامو و کشمیر زیر اشغال هند، زنانی که فریادهایشان زیر صدای گلوله‌ها خاموش شده و کرامت‌شان را اشغالی دریده است که نه تنها با گلوله، بلکه با بدن‌های آنان چون سلاح جنگ برخورد می‌کند».

او از نظام بین‌المللی خواست تا برای پایان دادن به خشونت جنسی علیه زنان کشمیری اقدام فوری کند و عاملان آن را مورد بازخواست قرار دهد.

سازمان‌های مختلف حقوق بشری نیز به کشمیر سفر کرده‌اند تا موارد تجاوز و خشونت علیه غیرنظامیان را ثبت و مستند کنند. یافته‌های آنان از شدت و وحشت این جنایات حکایت دارد. ارتش هند، نیروهای پولیس ذخیره مرکزی و نیروهای امنیت سرحدی، همگی در این جنایات جنسی علیه زنان مسلمان کشمیر دست دارند؛ با هدف تحقیر و مجازات آنان و نیز به‌عنوان وسیله‌ای برای واداشتن مردان مسلمان متهم به «تندروی» به تسلیم شدن.

زنان علاوه بر این، قربانی قتل‌های فراقانونی نیز می‌شوند؛ چشمان‌شان عمداً کور می‌گردد، خانه‌ها، دکان‌ها و حتی تمام قریه‌هایشان به بهانه «مبارزه با تروریسم» به آتش کشیده می‌شود.

در کنار این همه، ماشین تبلیغاتی هند، زنان مسلمان کشمیری را همچون «زیبارویانی» نمایش می‌دهد که گویا در انتظار مردان هندو اند تا با آنان ازدواج کرده و به «هندی» تبدیل شوند. تمام این اقدامات بخشی از یک نقشه حساب‌شده حکومت هند است تا از طریق ترساندن و منزوی ساختن ساکنان مسلمان بومی کشمیر، برنامه استعماری و شهرک‌سازی هندوتوا را در آن سرزمین گسترش دهد.

کشمیر سرزمین اسلامی بوده و مانند سرزمین‌های دیگر اسلامی تحت اشغال قرار دارد. این سرزمین به حاکمیت شریعت الله سبحانه و تعالی اداره می‌شد و به «بهشت زمین» معروف بود. اما از زمانی که بریتانیایی‌ها در سال ۱۶۰۸م وارد هند شدند و پس از تقریباً یکصد و پنجاه سال، حکومت مستقیم شبه‌قاره را در اختیار گرفتند، این سرزمین به میدان قحطی، فقر، ناامنی و شکاف‌های اجتماعی تبدیل شد. آن نظم استعماری نکبت‌بار جای خود را در سال ۱۹۴۷م به حکومتی غرب‌زده و ساختگی تحت لایه استقلال داد و سپس دولت هندوتفا آن را اشغال کرد؛ همان‌گونه که رژیم یهود فلسطین مبارکه را اشغال کرده است و زندگی برای مسلمانان در آن‌جا غیرقابل تحمل شد.

با این حال، در سال ۲۰۲۵م و پس از آن‌که شاهد خطابه‌ها و واکنش‌های توخالی نهادهای بین‌المللی نسبت به نسل‌کشی‌ای بوده‌ایم که رژیم یهود در غزه مرتکب شده است، هنوز گروه زیادی چشم امید به همان نهادها دارند؛ نهادهایی مانند سازمان ملل که برای تضمین نفوذ و هژمونی امریکا ایجاد شده‌اند و اساساً به اشغال‌گران اجازه داده‌اند تا بر سرزمین‌های ما تسلط یابند و آن را حفظ کنند. آیا می‌توان از این نهادها انتظار داشت که مسئله خشونت و تجاوز در کشمیر را حل کنند؟ پس از دهه‌ها تماشای تحقیر، طرد و شکنجه زنان کشمیری از سوی جهان، روشن است که این نهادهای بین‌المللی و حتی دولت‌های غربی هرگز نخواهند ایستاد تا کرامت خاوران ما را بازگردانند.

تنها برپایی حکومتی که بر اساس احکام اسلام حکم براند و اهمیت حفظ آبرو و رفاه زن مسلمان را چنان‌که الله سبحانه و تعالی مقرر ساخته است بداند، می‌تواند پایان‌بخش آزار زنان ما در کشمیر، فلسطین، ترکستان شرقی و دیگر مناطق باشد. چنین دولتی همان خلافت بر منهج نبوت است که لشکرش را گرد می‌آورد تا از آبروی خاوران ما هر جا باشند دفاع کند؛ درست همان‌گونه که ولید بن عبدالملک، خلیفه

مسلمانان فرمانده مسلمان و بزرگ، محمد بن قاسم، را به سرداری سپاه عظیم گماشت تا گروهی از زنان مسلمان را از چنگال پادشاه هندوی ستمکار، راجا داهر، نجات دهد و او را زندانی سازد؛ حال آنکه مرکز خلافت در آن زمان دمشق بود.

بنابراین، باید تلاش‌ها و توجه‌مان را برای برپایی خلافت به سرعت متمرکز کنیم. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ﴾ [الأعراف: 3]

ترجمه: از آنچه از پروردگارتان بر شما نازل شده پیروی کنید و از غیر او اولیاء (و سرپرستانی) برگزینید، اندکی از شما پند می‌گیرید (کمتر متوجه هستید).

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر – بخش زنان